

FACTORIA MASCARÓ

CAMINS I CORRIOLS

SINOPSI

Camins i corriols és un espectacle pensat per a parvulari i cicle inicial de primària, tot i que és recomanat per a tothom.

Un dia de vacances al carrer. Des de que surt el sol, fins a negra nit.

El temps passa pels quatre estadis d'un dia qualsevol: el matí, el migdia, la tarda i la nit.

L'espai és, al carrer i al mercat, a l'aire lliure i al jardí, al riu i la seva ribera, a la plaça i el seu entorn.

L'escenografia ens ajuda a crear climes molt suggeridors per als nens i nenes.

Des de la mampara que serveix de "teatre de titelles " i alhora com a "ciclorama", fins el fanal, el canyís, la parada del mercat, la taula de dinar, el riu.....

Els diferents "camins i corriols" (procediments didàctics) que seguirem per anar d'un espai a l'altre ens dona el fil argumental del nostre espectacle.
Una veu en "off" ens ajuda a situar-nos en cada un d'aquests estadis del dia.

L'ESPECTACLE

El llenguatge que utilitzem és el llenguatge de la dansa.
La coreografia parteix de la tècnica de la dansa tradicional i de la improvisació.
Les diferents músiques que utilitzem porten implícita la idea de moviment. Però aquest moviment no és a l'atzar, sinó que està regit per una idea coreogràfica.
Des del llenguatge simbòlic, passant pel descriptiu i potenciant el conceptual. Els conceptes més elementals de la pràctica musical són remarcats i vivenciats per mitjà del llenguatge de la dansa.

La dansa per ella mateixa, conté molts elements educatius i constitueix un vehicle ideal per transmetre coneixements, emocions i sensacions.

Cal remarcar que la intuïció és un dels procediments bàsics en la pràctica de l'art.

A Camins i corriols les danses i coreografies són ballades pel gust i el goig de ballar.

És important no explicar tots "els secrets" de l'espectacle abans de veure'l, és bo que els nens el visquin, el gaudeixin, el somiïn i el descobreixin per ells mateixos totes les possibilitats que té. Cal escoltar i observar les diferents reaccions de cada nen i nena.

DESCRIPCIÓ DEL GUIÓ

Matí (al carrer i al mercat)

- Sortim al carrer
Música: Elstres fantasmes de Joan Figueres
Elements: Els barrets

- Juguem
Música: Aboio de Vox Populi
Elements: Els io-ios

- Disfrutem del carrer
Música: El ball del calçó. Tradicional

- Anem a comprar
Música: Teresa de Pascal Comelade. Ovidi Motllor
Element: La parada del mercat

Migdia (a l'aire lliure i al jardí)

- Preparem el dinar
Música: Sense papers de Gadegang
Elements: la taula i els estris de cuina
- El dinar
Música: Percussió, i sons varis
Elements: copes de vidre
- Ara plou
Música: Vent de tramuntana de Joan Figueres
Elements: Els paraigües

Tarda (el riu i la seva ribera) (text)

- Anem al riu
Música: Dos tangos de Josep Ferrer i Esteve
Elements: El riu, els vaixells de paper i el ventilador
- Els peixos del riu
Música: Quintet de la truita de Franz Schubert
Elements: Els guants
- Ens banyem i pesquem
Música: Estem divinament d'Oscar Roig
Elements: Les tovalloles i les canyes de pescar

Nit (a la plaça i el seu entorn) (text)

- Descansem
Música: Talijanska de Goran Bregovic
Elements: Les cadires i les revistes
- Ballem a la plaça
Música: Ball de plaça tradicional
Elements: guarniments de plaça
- Mirem la lluna
Música: La lluna. Tradicional
Elements: Caixetes de música. La lluna
- Fi de festa
Música tradicional
Elements: guarniments de plaça

Textos

Jaume Cela

Matí

El gall passeja pel galliner cofoi i estarrufat perquè es pensa que amb el seu cant desperta el sol. La cresta, brillant i vermella, és el banderí que anuncia l'arribada del dia.

El sol, que endevina el pensament del gall presumit, s'entendreix una cosa de no dir i en lloc d'enviar-li un raig que el deixi més cuit que l'àpat del casament d'un príncep, riu per sota el nas com només ho saben aquells que ostenten el poder més poderós i no temen cap mena de competència.

Un gos borda a la lluna que ja no hi és i buida la bufeta damunt la pell brillant i fosca del fanal que encara està encès i comencen a omplir les parades amb tots els colors del món.

Una dona estira el carro d'anar a comprar com si arrossegues la vida. Mentre, un cop de vent fa voleiar el barret d'un home que corre darrera seu amb la mateixa alegria que ho fa una criatura quan pretén encaçar la seva ombra. Tot està per fer i gairebé tot serà possible.

Migdia

El sol surt d'escena per la porta de darrera. Les primeres gotes de pluja mullen el carrer i hi ha qui corre a aixoplugar-se sota una porxada. El músic desa l'instrument dins l'estoig i pensa que la pluja és la millor orquestra del món, perquè hi ha corda, vent i molta percussió. Una dona para taula i els sorolls dels plats van al mateix ritme que l'aigua que cau i que el cor de l'home que assaja versos assegut davant la finestra per aprofitar la llum que mandreja. Dues nenes salten damunt els tolls d'aigua i una vella camina ran de la paret per no mullar-se.

Es del campanar, un ocell mira la plaça i veu que la gent camina apressada i protegida pels paraigües de tots colors. Pensa que si fossin insectes avui faria un dinar inoblidable.

Tarda

La pluja ja és un record i el sol torna a lluir. La gent aprofita la bonança per anar-se a banyar. El riu s'omple amb els crits de les criatures i el soroll plàcid de l'aigua fa que un vell s'endormisqui amb els peus en remull.

De tant en tant, un cop de vent inesperat fa tremolar les canyes i les tovalloles sembla que vulguin emprendre el vol.

Un nen vol pescar una truita, però el peix regne a l'aigua i sap fugir com només ho saben fer els peixos.

De sobte, la natura emmudeix i només de lluny se sent el sorol de les cigales. Just en aquell moment de tanta placidesa la noia fa el seu primer petó al més tímid de la colla.

Nit

Les campanes, amb to solemne, anuncien que la nit arriba i l'ocell que desitjava que la gent amb paraigües fossin insectes s'aclofa al niu sense saber que aquella nit és nit de festa.

Les garlandes són camins que uneixen balcons i els bancs de la plaça s'omplen de gent que parla i riu i pensa, per uns instants, que a la vida no hi ha dolor ni sofriment. Comença la festa quan de tots els instruments de l'orquestra neix la primera nota.

La lluna s'ho mira des d'un punt molt llunyà del cel. Ella sap que tot aquell enrenou tindrà un final, com passa amb totes les coses d'aquesta vida, i que els que ara ballen aniran a dormir i ella presidirà els seus somnis i els protegirà de tot mal.

Jaume Cella

FITXA ARTÍSTICA

Guió, coreografia i direcció: Quim Serra i Puigvendrelló
Joan Serra i Vilamitjana

Ballarins: Lluís Fábregas, Jordi Rubio, Susanna Mula,
Laia Martínez i Laida Tanco.

Muntatge musical: Ruben Moyano Escenografia i vestuari:
Digamelón Texts: Jaume Cela
veu en off: Rosa Cadafalch

Catxet artístic: 1.800 + 16% iva

VESC SL
C/ Montserrat, 123
08221 Terrassa
Tel: 937899151
Fax: 937899152
info@vesc.cat
www.vesc.cat